

ind paa adskillig andet, som dog ligger udenfor denne Behandling, bl. a. om man ikke mere energisk, end Tilfældet er, kunde tage fat paa at udrydde den Mængde forskellige Ukrudtsplanter, som vort Land er saa hjemstøgt af, og som sikkert meget godt kunde bekæmpes og helt udryddes, naar vi vilde tage fat paa det med tilstrækkelig Kraft og Energi. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa her, da det, som sagt, ligger udenfor denne Forhandling.

Zahle: Det er kun faa Bemærkninger, jeg efter de allerede faldne Udtalelser har Anledning til at gøre. Under Nr. 1 i Betænkningen er der omtalt et Samraad, ved hvilket der er forhandlet om en Udstykning af Hovedgaarden Trollesminde; Udstykningen her er nu paabegyndt, og man maa haabe, at den med Kraft maa kunne blive gennemført. Jeg skal i øvrigt ikke nærmere opholde mig derved. Udstykningssagen er nu ved Husmændenes eget Initiativ kommen ind i et kraftigt og glædeligt Spor. Og hvad enten man fra Administrationens Side gaar hurtigere eller langsommere frem med Hensyn til Udstykningen af Trollesminde, vil Arbejdet for at udstykke de store Gaarde her i Landet sikkert blive fortsat med stor Kraft ved Husmændene selv og ved deres Organisationer. Det er vel nok dem, der bedst kunne gøre det.

Det Samraad, under hvilket der er forhandlet om Fiskerirettighederne i Esrom Sø, tror jeg nok, at jeg har foranlediget, og det er, fordi jeg gerne vil slaa til Lyd for en Tanke, jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at føre frem her, desværre uden at der endnu er kommet noget Resultat deraf. Det forekommer mig nemlig, at vi i en Henseende ere overordentlig uheldigt stillede her i Landet, nemlig med Hensyn til Adgang til Lystfiskeri. Næsten alle Fiskevande blandt Indsøer og større Damme, hvor Fiskene gaa, høre til Gods-ejerne. Det er kun rent undtagelsesvis — og paa Sjælland finder det maaske overhovedet slet ikke Sted — at en Bonde har Adgang til at fiske i en Sø af blot nogenlunde ordentlig Størrelse, hvor Fiskene gaa frit om. Der kan være en Mergelgrav eller et Mosehul, hvor man kan fiske, men noget egentligt Lystfiskeri har man ikke her i Landet, i alt Fald ikke her paa Øerne, fordi det altsammen er forbeholdt Godsejerne, som enten eje Fiskevandet eller, naar de i sin Tid have

bortsolgt Jord omkring Søen, have forbeholdt sig Fiskeretten.

Men især for Københavns Vedkommende gør dette Forhold sig gældende paa en højst uheldig Maade. Hvor man ellers kommer rundt i Verden, vil man se, at der fra Statens eller Styrelsens Side i de større Byer er gjort alt, hvad der staar i deres Magt, for at give Befolkningen Adgang til den ganske overordentlig gode og sunde Rekreation, som det er at drive Lystfiskeri i sin Fritid. Det kender vi ikke noget til her i København. Interesse for og Lyst til at drive Fiskeri som Lystfiskeri er der nok af. Naar vi gaa ud langs Langelinie, kunne vi se Folk staa derude og fryse og have det forfærdelig kummerligt, medens de fiske efter nogle smaa bitte Rødspætter paa 3—4 Tommers Længde. Det er et Vidnesbyrd om, hvor stærk Lysten til at drive Fiskeri er til Stede, naar man endog driver det under saa uheldige Omstændigheder. Inde i København ligger der forøvrigt overordentlig gode Fiskevande. Der er saaledes Sortedamssøen. I den er der Fisk, men Fiskeriretten er forbeholdt dem, der betale derfor. Jeg ved for øvrigt ikke rigtigt, hvorledes man kan faa Adgang til at fiske der. Man skal vist løse et Tegn hos Vandvæsenet. Jeg ved ikke rigtigt, hvorledes det gaar til, og Befolkningen i Almindelighed ved det sikkert heller ikke. En Del af det Vand her inde, i hvilket der lever Fisk, f. Eks. de store Fæstningsgrave ved Christianshavn, tilhører Militæret, og man kan — det ved jeg, for jeg fik det at vide af den forrige Krigsminister — løse Tegn til at fiske derude, vistnok for øvrigt billigt, jeg tror for 4 Kr. aarlig. Men der er næsten ingen, der gør det, af den Grund, at det ikke er almindelig bekendt. Desuden var det langt bedre, om Adgangen til at fiske i disse Vande var aaben for enhver. Den Fiskebestand, der er, er dog ikke til Nytte for nogen, og det vilde ikke være til Skade for nogen, om Adgangen til Fiskeri der var offentlig, saa enhver kunde gaa derhen og kaste sin Snøre ud.

Københavns Kommune har jo Herredømmet over Sortedamssøen og de andre Søer og burde ganske sikkert aabne Adgangen til Fiskeri der for enhver, som havde Lyst. Et andet Vand — ganske vist et lille Vand, men overordentlig fiskerigt, have vi ude i Ørstedsparken. Hvorfor i Alverden er der ikke aabnet en Smule Lejlighed til, at Folk fra forskellige Plad-